ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ ἤθελεν ἴδει τίνι τρόπῳ συνεδέσαμεν τὴν μέθοδον τοῦ **Hesse** πρὸς τὴν μικροχημικὴν τοῦ **Godefroy**, καὶ τὴν ποσοτικὴν τοῦ **Kerner**· ἤθελε βεβαιωθῆ ὅτι πρὸς παρατήρησιν τῆς θερμοκρασίας τῆς τήξεως οὐσίας τινος πρὸς χαρακτηρισμὸν αὐτῆς δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κατασπαταλήσῃ μεγάλας ταύτης ποσότητος, ἀλλ' ὅτι ἀρκεῖ ποσότης ἴση πρὸς κεφαλὴν καρφοβελόνης· ἤθελεν ἴδει ὅτι οἱ διὰ τῆς ποσοτικῆς μεθόδου τοῦ **Hesse** προκύπτοντες κρύσταλλοι εἶναι οἱ μόνοι κατάλληλοι διὰ τὴν γενομένην μικροχημικὴν ἔρευναν καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ νὰ συλλεχθῶσι οὗτοι διὰ κοχλιαρίου ἐξ ἐλάσματος πλατίνας νὰ θερμανθῶσι καὶ διαλυθῶσιν ἐπὶ ὑέλου ὡρολογίου ἐν σταγόνι λίαν ἀραιοῦ (1 0]0) θειϊκοῦ ὀξέος καὶ μιᾶς ἢ δύο σταγόνων ὕδατος νὰ τεθῇ ἔπειτα διὰ τριχοειδοῦς σωλῆνος μέρος τῆς παραχθεισομένης διαλύσεως ἐπὶ ὑέλου μικροσκοπίου μετὰ σταγόνος διαλύσεως (50 0]0) θειοκυανικοῦ καλίου καὶ νὰ ἐξετασθῇ τέλος τὸ προκύπτον λευκὸν ἵζημα ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον· ἤθελεν ἴδει ὅτι τὸ μὴ διαλυθὲν μέρος τῆς κινίνης ἥτις ἐχρησίμευσε διὰ τὰς ἄνω δοκιμάς, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ αὐτὸ τοῦτο καὶ πρὸς παρατήρησιν ἐὰν ἡ δοκιμαζομένη κινίνη διαλύεται εἰς 40 ἕως 50 μέρη ὕδατος βραστοῦ κτλ. κτλ.

Ἐὰν τέλος ἤθελεν ἐπισταμένως παρατηρήσει καὶ τὸν τίτλον τῆς ἑλληνικῆς φαρμακοποιίας ἤθελε βεβαιωθῆ ὅτι τὸ παράρτημα αὐτῆς δὲν ἀποτελεῖ *ἐπίσημον* ταύτης μέρος ἅτε μὴ ἐκδοθὲν *κατὰ βασιλικὴν διαταγὴν καὶ κατ' ἔγκρισιν τοῦ Β. ἰατρικοῦ συμβουλίου*, ὡς ἡ φαρμακοποιΐα. Ἐν τέλει εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἐὰν ἐλάμβανε γνῶσιν πάντων τῶν ἀνωτέρω καὶ πολλῶν ἀκόμη πραγμάτων καὶ ἂν εἶχε τὴν καλωσύνην ν' ἀναγνώσῃ τὰς διατριβὰς τοῦ **Kerner** εἰς τὰς ὁποίας παραπέμπει θὰ ἦτο προσεκτικώτερος εἰς τὰς κρίσεις του καὶ δὲν ἤθελεν κρίνει ἐκ τῶν ἰδίων τὰ ἀλλότρια.

3 Ὀκτωβρίου 1881.

Γ. Ν. Ζαβιτσάνος
Γ. Κρῖνος.

Η ΕΤΕΡΑ ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμ. ἀριθμόν.)

Ἀθῆναι, 18 Ὀκτωβρίου 1879.

Σεβαστὲ κύριε Κουμουνδοῦρε.

Χθὲς ἐκοινοποιήθη εἰς ἐμὲ ἡ ἀγωγὴ τοῦ κ. Οὐτιὲ διὰ 24,500 φρ. ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγανακτοῦσιν ἐπίσης καὶ ἐξαγριοῦνται διὰ τὸν τρόπον μεθ' οὗ τοὺς μεταχειρίσθημεν καὶ διὰ τὰ διαθρυλλούμενα κατὰ τῆς ὑπολήψεως ἡμῶν παρά τινων ὁμογενῶν, οὓς ἀπορίας ἄξιον πῶς ὑμεῖς οὕτω πιστεύετε. Μὲ ἀπειλοῦν δὲ καὶ οὗτοι, ὅτι θὰ στείλωσι ἐπιτροπικὰ ἐδῶ ὅπως μ' ἐνάξωσιν εἰς τὸ δικαστήριον . . . . . .
. . . .

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἀτμοτροχιοδρόμους ἐγὼ ἔλαβον ἠθικὴν ὑποχρέωσιν καὶ πρὸ πάντων διὰ τὸν τῆς Σύρου ἀπέναντι τῶν Ἑρμουπολιτῶν, ἀλλ' οὐδέποτε ὅμως δι' ὅλους τοὺς θησαυροὺς τοῦ Κροίσου θὰ ὑπάγω πλέον εἰς τὸν κ. Σκαλιστήρην. Ὁ κύριος οὗτος εἶναι μᾶλλον μαστροχαλαστής, οὐδέποτε δὲ θ' ἀφήσῃ νὰ γίνῃ τὸ ἐλάχιστον δημόσιον ἔργον μὲ τὰς στενὰς θεωρίας του. Τὰ παρὰ τὸν λιμένα Ποσειδωνίας νησίδια τὰ ὁποῖα ἐζητήσαμεν, εἶναι ἄγρια βραχώδη καὶ ἀκαλλιέργητα, ὑπὸ ἀγρίων μόνον κονίκλων κατοικούμενα, εἰς ἃ σπανίως ἀνθρώπινος πούς πατεῖ, καὶ ὅλως ἄχρηστα. Πλὴν ἂν ὁ νέος λιμὴν φθάσει ποτὲ τὸν προορισμόν του, ἀληθῶς μεταβληθήσονται ταῦτα εἰς οἰκόπεδα. Οὐδεὶς κεφαλαιοῦχος ἄνευ τοὐλάχιστον ἐλπίδος τινὸς προσοδοφόρου ἀναλαμβάνει τοιαύτην τινὰ ἐπιχείρησιν. Ἀλλ' ὁ κ. Σκαλιστήρης θεωρεῖ κατὰ τοὺς ἰδίους αὐτοῦ λόγους τὰ νησίδια ταῦτα μίαν ἐπικράτειαν τοῦ δημοσίου, καὶ τὸ δημόσιον λέγει δωρεὰν δὲν δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὰς ἐπικρατείας του. Μὲ τοιαύτας λοιπὸν ἰδέας εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ τελεσφορήσῃ τι ἐν Ἑλλάδι; Ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοὶ ὅ,τι ἐπιθυμῶ εἶναι ἓν ν α ὶ ἢ ἓν ὄ χ ι. Ἀποδίδω μεγάλην βαρύτητα εἰς τὸ πολύτιμον τοῦ χρόνου μὴ δυνάμενος ν' ἀναβοκαταβαίνω ματαίως τὰς κλίμακας τοῦ ὑπουργείου. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν θερμῶς νὰ εἴπητε ἀληθῶς· ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ μοὶ δοθῇ τοὐλάχιστον ἡ παραχώρησις τοῦ Ἀτμοτροχιοδρόμου Σύρου; διότι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει φίλοι μου βλέποντες τὴν βραδύτητα παρῃτήθησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπ' ἐκείνων τῆς Πεντέλης καὶ Δαφνίου.

Διαμένω κτλ.

(Ὑπογ.) ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ·

Ἀθῆναι 8 Νοεμβρίου 1879.

Σεβαστέ μοι κύριε Κουμουνδοῦρε,

Ὁ κ. Ταταράκης μὲ προσεκάλεσε τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἵνα πληροφορηθῇ τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνεργηθέντα παρ' ἐμοῦ καὶ τῶν ἐκεῖ φίλων μου, συγχρόνως ζητήσας ἀντίγραφα τῶν εἰς χεῖράς μου σχετικῶν ἐγγράφων ὅπως λάβῃ ὀρθὴν γνῶσιν τῆς ὑποθέσεως. Ἀπήντησα πρὸς αὐτὸν ὅτι ἄνευ τῆς ἡμετέρας ἀδείας δὲν δύναμαι νὰ κάμω τοῦτο, διὸ ἦλθον αὐθημερὸν εἰς τὸν οἶκον σας νὰ σᾶς ἐρωτήσω πλὴν ἀτυχῶς δὲν σᾶς εὗρον. Ἔκτοτε ἀσθενῶν δὲν ἠδυνήθην νὰ ἔλθω. Πιεζόμενος ἤδη παρὰ τῶν ἀντιδίκων, πρὸ πάντων δὲ ἐκ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει κυρίων τῶν καὶ σφόδρα παρωργισμένων διὰ τὸν τρόπον μεθ' οὗ τούτους μεταχειριζόμεθα σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ εἴπητε τί πρέπει νὰ γίνῃ δηλ. ἂν πρέπῃ νὰ δώσω τὰς λεπτομερείας τῆς ὑποθέσεως πρὸς τὸν κ. Ταταράκην ἢ ὄχι. Ὁ κ. Ῥαζῆς καὶ ὁ κ. Βραΐλας δύνανται ἐξεστραμμένως νὰ διακηρύττουν ὅτι ἡμεῖς ἐσκευωροῦμεν ἐκεῖ καὶ ὅτι οἱ συνεργασθέντες μετ' ἐμοῦ ἦσαν ξεμωραμμένοι, ὑμεῖς δὲ δίδετε πίστιν πρὸς τοὺς Μελάδες καὶ ὁμοίους ἐμπλέκτας τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ἀλλ' ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα ἐναυάγησε μόνον διότι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐνσκιατραφουμένη ὑπὸ τὴν διπλωματίαν ἀπεμακρύνθη μετ' ἀνυπομονησίας χαρακτηριστικῆς ἐκ τῆς μόνης πρακτικῆς ὁδοῦ ἣν εἴχομεν ἡμεῖς δι' αὐτὴν ἐκεῖ χαράξει. Ἀλλά, κ. Κουμουνδοῦρε, δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐμὲ μετεχειρίσθη κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Τὸ 1863 κατὰ διαταγὴν αὐτῆς εἶχον ἱδρύσει ἐν Λονδίνῳ Φιλελληνικὸν Σύλλογον ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμμένων ἀνδρῶν ὅπως συνδράμῃ βιομηχανικῶς καὶ πολιτικῶς τὴν Ἑλλάδα. Ἐδαπάνησα τότε 2000 λίρας στερλίνας ἐκ τοῦ ἰδίου βαλαντίου μου. διατηρήσας αὐτὸν σχεδὸν δύω ἔτη. Ἦσαν ἐντὸς τοῦ Συλλόγου τούτου πολλοὶ βουλευταὶ καὶ μεγάλοι ἄνδρες ὡς καὶ 8 πρόεδροι μεγάλων τραπεζῶν, σᾶς ἐσωκλείω τὸν κατάλογόν των. Ἦτο φόβητρον ὁ Σύλλογος ἐκεῖνος ὁ ἀλληλογραφόμενος μετὰ κυβερνήσεων. Ἡ Χ... κυβέρνησις ὁρῶσα τὴν ἰσχὺν ἣν ἐλάμβανε ἤρξατο διά τινων Ἑλλήνων τοῦ Λονδίνου εἰς τῶν ὁποίων ἦτο οὗτος ὁ ἴδιος ζηλότυπος Βασίλειος Μελᾶς νὰ ὑπενεργῇ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ κυβερνήσει ὅπως διακόψῃ τὰς μεθ' ἡμῶν σχέσεις της. Πραγματικῶς αἴφνης αὐτὴ ἔπραξε τοῦτο, καὶ ἐματαιώθησαν τότε τὰ δύω μεγάλα ἔργα (α) δι' ἃ ἦλθεν ὡς ἐνθυμεῖσθε εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Ἔϋρτων (**Ayrton**) ἐκ μέρους ἡμῶν μετὰ ταῦτα ὑπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων τῆς Ἀγγλίας. Σᾶς ἐσωκλείω ἐκ τοῦ πολυφύλλου βιβλίου τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Φιλελληνικοῦ Συλλόγου ἀντίγραφον μιᾶς πρὸς τὸν μακαρίτην Πρόεδρον Δ. Βούλγαρην καὶ εἴπητέ με παρακαλῶ ἂν πρὸ 16 ἐτῶν δὲν ἐπροφήτευσα ἀκριβῶς τὴν παροῦσαν θέσιν τῆς Ἑλλάδος. Ἐσυμβιβάσατε πρό τινος τὰ δάνεια τοῦ 1824 καὶ 1825 δίδοντες προμήθειαν 20,000 λίρας ἐνῷ οὗτοι τὸ 1863 ἐπρότειναν νὰ μὲ δόσουν προμήθειαν 40,000 λίρας ἂν κατόρθουν τὰ δάνεια ταῦτα νὰ συμβιβασθῶσιν οὕτω.

Ἐνθέσμως καὶ ὡς ἀληθὴς φίλος σας σᾶς γράφω ταῦτα, διότι ἐν καιρῷ τρομερᾶς θυέλλης τῆς πατρίδος δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ σιγᾷ τις. Ἡ Ἑλλὰς ἐντὸς **10** ἐτῶν εἶναι τόπος χαμένος, κύριε Κουμουνδοῦρε, οἱ Ἕλληνες ὡς κοινωνία πάντοτε θὰ ζήσουν, ὑφ' οἱονδήποτε κατακτητήν, ὡς οἱ ἀριστοκράται, τούτου πλὴν ὡς ἐβάδισε μέχρι νῦν ἡ Ἑλλὰς κατέδειξε πρὸς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην ὅτι δὲν δύναται ἐπὶ πολὺν ἔτι χρόνον αὐτοσυντηρήτως νὰ ὑπάρξῃ, διότι ἀντὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς πόρους αὐτῆς ἐδημιούργησε μίαν ἀχαλίνωτον θηροθεσίαν διότι μετέβαλλε τοὺς νομοθέτας βουλευτάς της εἰς παραγγελιοφόρους καὶ διότι ἔχουσα ἀρίστους νόμους, οὗτοι μένουσιν ἢ ἀνεφάρμοστοι ἢ ἐφαρμοζόμενοι μόνον ὑπὲρ τῶν εὐνοουμένων τῆς Κυβερνήσεως. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἥτε τιμὴ καὶ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου ἐνταῦθα εἶναι μόνον ὀνόματα κενά. Μὲ δάνεια καὶ φόρους ἡ Ἑλλὰς καὶ δίδουσα τὸν πλοῦτον της πρὸς τοὺς ξένους δὲν θὰ διασωθῇ.

Καὶ αὖθις, σᾶς παρακαλῶ, νὰ μὲ εἴπητε τί πρέπει νὰ κάμω, ἐπιτρέπετε νὰ δώσω πρὸς τὸν κ. Ταταράκην ἀντίγραφα τῶν εἰς χεῖράς μου ἐπιστολῶν καὶ τηλεγραφημάτων σας ἢ ὄχι; ἂν ἐπιτρέπητε τότε ὑμεῖς δώσατε πρὸς τοῦτον τὰς ἐπιστολάς μου, διότι πολὺς καιρὸς θὰ διέλθῃ νὰ κάμω ἐγὼ ἀντίγραφα τῶν ἐπιστολῶν καὶ ἐγγράφων, ἃς ἔλαβον ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐνταῦθα παρὰ τῶν τοσούτων ἐκεῖ κυρίων χωρὶς πρῶτον αὐτοὺς νὰ ἐρωτήσω οὔτε ἀντίγραφα τῶν ἡμερολογίων μου ἄνευ τῶν ὁποίων ἀδύνατον νὰ σχηματίσῃ τις ἰδέαν ὀρθὴν περὶ τῶν ὅσων ἐκεῖ ἐνηργήσαμεν καὶ ἐδαπανήσαμεν.

Διαμένω κτλ.

(Ὑπογ.) ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ.

(α) Τὴν διόρυξιν τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου καὶ τὸν σιδηρόδρομον ἐκ Βονίτζης εἰς Πόρτο-Ράφτι.

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως
τοῦ Π. Ἠλιάδου φανοποιοῦ, εἰσηγητὴς δικαστής.

Πρὸς τοὺς πιστωτὰς τῆς αὐτῆς πτωχεύσεως.

Εἰδοποιεῖσθε, ὅτι διὰ σημερινῆς πράξεώς μας, παρετείναμεν τὴν προθεσμίαν πρὸς κατάθεσιν τῶν δικαιογράφων σας νομίμως καὶ ἐπαλήθευσιν τῶν πιστώσεών σας ἐπὶ δέκα εἰσέτι ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, καὶ ὡρίσαμεν χρόνον πρὸς τοῦτο τὰς δέκα ταύτας ἡμέρας, καθ' ἃς καθ' ἑκάστην καὶ περὶ ὥραν τρίτην μ. μ. γενήσεται καὶ ἡ ἐπαλήθευσις.

Ἀθήνησι τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1881.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Δ. Α. Κριεζῆς.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἑλληνο-γαλλικοῦ Παιδαγωγείου, ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν κύκλον τοῦ Παιδαγωγείου, ἄνευ ο ὐ δ ε μ ι ᾶ ς ἀλλοιώσεως τοῦ Κανονισμοῦ, γνωστοποιεῖ ὅτι δέχεται καὶ διημερεύοντας, ἤτοι μαθητὰς φέροντας μεθ' ἑαυτῶν τὴν μεσημβρινὴν τροφήν των, τρώγοντας δὲ ἐν τῇ αὐτῇ μετὰ τῶν ἡμιτρόφων καὶ τροφίμων μαθητῶν τοῦ Παιδαγωγείου αἰθούσῃ καὶ ἀπολαμβάνοντας τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων οἵων καὶ οἱ ἡμιτρόφιμοι.

Ταῦτα κατ' ἀπαίτησιν πολλῶν γονέων παλαιῶν μαθητῶν τοῦ Παιδαγωγείου καὶ ἄλλων ὑποσχεθέντων μὲν νὰ ἐγγράψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν ὡς ἡμιτρόφιμα νῦν δὲ διστασζόντων νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἀπότισιν 50 ν. δραχ. κατὰ μῆνα.

Οἱ διημερεύοντες προκαταβάλλουσι δραχμὰς νέας εἴκοσι πέντε (25) κατὰ μῆνα.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνο-γαλλικοῦ Παιδαγωγείου
Γ. ΜΑΝΟΥΣΟΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Τελευταία ὥρα.

Δουβλῖνον, 16 Ὀκτωβρίου. — Ἡ ταραχὴ τῶν πνευμάτων αὐξάνει ἐν Ἰρλανδίᾳ, καὶ ἄλλοι βουλευταὶ συνελήφθησαν. Ἐγένοντο πολλὰ συλλαλητήρια ἐν οἷς ἀπεφασίσθη ἡ ἄρνησις τῶν φόρων μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Πάρνελλ.

Βομβάη, αὐθημερόν —Τὰ στρατεύματα τοῦ Ἐμίρου κατέλαβον τὴν πόλιν Χεράτ. **HAVAS**

Ἐφημερὶς Παίδων μηνιαῖον περιοδικὸν (14 ἐτῶν) εἰδικῶς διὰ παιδία μὲ λαμπρὰς καὶ ποικίλας εἰκόνας καὶ εὐχάριστα διηγήματα, εἶναι τὸ κάλλιστον τοῦ εἴδους της καὶ ἡ συνδρομή της εἶναι μόνον μία δραχ. κατ' ἔτος.

Ὅστις ἤθελε κάμει π έ ν τ ε συνδρομητὰς εἰς ἓν τούτων, λαμβάνει ἓν φύλλον ἐπὶ ἓν ἔτος δωρεάν.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΡΑΦΩΝ.

(Ἐν ὁδῷ Αἰόλου ἀριθ. 39)

Ἐν τῇ ἀποθήκῃ ταύτῃ εὑρίσκονται πρὸς πώλησιν αἱ Ἱεραὶ Γραφαί, ὁλόκληροι καὶ κατὰ τεύχη χρυσοδεμέναι καὶ ἁπλοδεμέναι ἔν τε τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ καὶ τῇ καθομιλουμένῃ, ἰδίως τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια καὶ αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἐν π ρ ω τ ο τ ύ π ῳ διὰ τὰ σχολεῖα, καὶ ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς γλώσσαις, καὶ αὐτῇ τῇ λατινικῇ ἡ Νέα Διαθήκη, ἐν δὲ τῇ ἑβραϊκῇ ἀμφότεραι ἤτε Παλαιὰ καὶ Νέα.

Τὰ ἱερὰ ταῦτα βιβλία ὡς καὶ ἄλλα ἠθικὰ ἐκεῖ εὑρισκόμενα συνιστῶμεν ὡς καταλληλότα δῶρα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ προσφέρωσι τοιαῦτα εἰς τοὺς φίλους των.

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ

3 Ὁδὸς Κολοκοτρώνη 3

Ἐκομίσθησαν καὶ πωλοῦνται συγκαταβατικῶς πάντα τὰ φυσικὰ καὶ χημικὰ προϊόντα. Πρὸς τούτοις, **Ἐγκόλπια** ἰατρικά. **Μητροσκόπια, Κολεοσκόπια, Στηθοσκόπια, Θερμόμετρα** ἰατρικά, **Ἐγχυτήρια** τοῦ Πραβάζ, **Σικυοσχάσται, Καυτηριοφόρα, Βελόναι** χειρουργικαί, **Καθετῆρες** Νο 1—12, **Μητρεγχύται, Ψυχαστῆρες, Πεσσοί, Σωλῆνες** ἐλαστικοί, **Κλύσματα** διὰ πᾶσαν χρῆσιν, **Θερμόμετρα** λουτρῶν, **Θηλαὶ** μαστῶν ἐλαστικαί, **Θήλαστρα, Γαλακτουλκοὶ** ὑέλινοι καὶ ἐλαστικοί, **Ὀμφαλοδέσμοι, Κηλεπίδεσμοι** καὶ ἀναζῶστροι, **Κύσται** διὰ πάγον, **Προσκεφάλαια** ἐλαστικά, **Περικνημίδες** καὶ ζῶναι ἐλαστικαί, **Οὐροδόχοι** ἐλαστικοί, **Ζυγοί, σταθμά, κοχλιάρια** καὶ **σπάθαι** ὀστέϊνα.

ΤΗι ΚΑΛΑΙΣΘΗΣΙΑι

ΕΠΙΠΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΟΤΕΧΝΕΙΟΝ

Ἀρ. **10**—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—Ἀρ. **10**

Ὁ κ. Λ. Χάϋμαν λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ τῇ πολυαρίθμῳ πελατείᾳ του, ὅτι ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς εἰς Εὐρώπην περιοδείας του, προμηθευθεὶς ἐκεῖθεν νεώτατα τοῦ εἴδους του ἀντικείμενα.

Ἐντὸς μικροῦ τὰ καταστήματά του θὰ περιλαμβάνωσι πλουσιώτατα ἔπιπλα αἰθουσῶν, ἑστιατορίων καὶ κοιτώνων.

Οἱ πελάται θέλουσιν εὑρίσκει ἐν αὐτοῖς ὑφάσματα κάλλιστα παραπετασμάτων, νεώτατα ἔπιπλα καὶ ἀντικείμενα διάφορα τῶν τελευταίων νεωτερισμῶν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἐν Παρισίοις οἴκων.

Γνωστοποιεῖ δὲ τῷ κοινῷ, ὅτι ὅπως γίνεται ἐν Παρισίοις ἀναλαμβάνει ἐργολαβικῶς μετακομίσεις καὶ τὴν πλήρη διασκευὴν τῶν νέων οἰκημάτων καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἁρμοδίαν τῶν ἐπίπλων τοποθέτησιν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀντὶ ἀμοιβῆς προσυμπεφωνημένης.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ»

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Ἀθήναις ἐτησία............	Δραχ. ν.	12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις.........	» »	16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ..............	Λ. Τουρ.	1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ	Φράγκα	25

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1052

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 6 Ὀκτωβρίου 1881 — ΤΡΙΤΗ.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΑΡΙΣΣΑ, 16 Ὀκτωβρίου.—Οὐκ ὀλίγος ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν μωαμεθανῶν ἐρεθισμός, προκύψας κυρίως ἐκ περιπτώσεών τινων προσβολῶν εἰς γυναῖκας ἐνταῦθα· ἐν τῷ χωρίῳ δὲ Βερθαλὰο συλληφθέντες οἱ αὐτουργοὶ αὐστηρῶς ἐτιμωρήθησαν. Πιθανὸν εἶναι, ὅτι ὡς ἐκ τῆς στάσεως τῶν ἐγχωρίων ἑλλήνων, οἱ μωαμεθανοὶ τῆς Τουρκίας, οἱ ἔχοντες φόβους περὶ τοῦ μέλλοντος, θέλουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐγκαταλείψει τὰς πόλεις. Ἐξαιρουμένων δύο μεμονωμένων καὶ μικρᾶς σπουδαιότητος περιπτώσεων ἡ πρὸς τοὺς μωαμεθανοὺς διαγωγὴ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἶναι ἐξαίρετος καὶ οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι ἀπέστειλαν ἐπισήμως εἰς τὰς κυβερνήσεις αὐτῶν λίαν εὐμενεῖς περὶ αὐτοῦ ἐκθέσεις.

ΑΥΤΟΘΙ, 16 Ὀκτωβρίου.—Τηλεγράφημα ληφθὲν ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα βασιλικοῦ ἐπιτρόπου λέγει, ὅτι ὁ βασιλεὺς μεταβαίνει σήμερον εἰς Καρδίτσαν καὶ ἐπιστρέφει διὰ Φαναρίου αὔριον εἰς Τρίκκαλα, ἐκεῖθεν δὲ θέλει ἀναχωρήσει τὴν Τρίτην διὰ τοῦ Ζάρκου καὶ ἀφιχθήσεται εἰς Λάρισσαν περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς Τετάρτης. Οἱ Τοῦρκοι ἐξακολουθοῦσι κατέχοντες τὰς παρὰ τὸν Ζάρκον καὶ Τυρνόβου θέσεις πέραν τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διαχαραχθέντων ὁρίων. Ὁ Χιδαγὲτ πασᾶς εἰς ἀπάντησιν τῶν παραστάσεων τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν λέγει, ὅτι ἐνεργεῖ συνῳδὰ πρὸς τὰς ὁδηγίας τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ.

REUTER

Συναθροίζοντες γεύματα καὶ ζητωκραυγὰς ἐν Θεσσαλίᾳ, παραλείπομεν τὸ Κράτος ἐν στασιμότητι κυβερνητικῇ. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐργασθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος; Δὲν ὑπάρχει ὁ ὁρκίσων τὰ μέλη αὐτῆς ἐν Ἀθήναις. Μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας ἔρχεται ἡ Βουλή, ἡ δὲ κυβέρνησις τῆς χώρας, ἐνώπιον τόσον σημαντικοῦ ἐν τῇ πολιτείᾳ γεγονότος, περιφέρεται εἰς τοὺς ἀγροὺς τῆς Θεσσαλίας, μὲ σχέδια, τὰ ὁποῖα δὲν καταδεχόμεθα νὰ ἐξετάσωμεν. Εἶναι ζητήματα διεθνῆ, τῶν ὁποίων ἡ ταχεῖα διαπραγμάτευσις καὶ ἡ ταχεῖα λύσις ἐνδιαφέρει καὶ αὐτὸ τὸ ἐκτρωματικὸν κατασκεύασμα τῆς προδοσίας τῆς 31 Μαρτίου. Καὶ ὅμως ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν πλανᾶται ὡς σκιὰ πέριξ τοῦ βασιλέως μὲ πρόγραμμα βεβαίως μὲν διαγεγραμμένον ἀλλὰ καὶ μὲ ἀπληστείαν νὰ μὴ ἀφήσῃ τίποτε διὰ λογαριασμὸν ἄλλου, οὐδὲ τοῦ αὐθέντου αὐτοῦ. Ἡ κατάστασις αὕτη μᾶς ἐνθυμίζει τοὺς πρωθυπουργοὺς καὶ τοὺς αὐλάρχας τῶν τελευταίων Καρολιδῶν, οἱ ὁποῖοι διὰ νὰ μὴ κρημνισθοῦν ἐγκαίρως ἀπὸ τὸ παράθυρον, ἐξέβαλον τοὺς κυρίους αὐτῶν ἀπὸ τὴν θύραν.

Δὲν ὑπάρχει κλάδος ἐν τῇ κυβερνήσει τοῦ τόπου, ὅστις νὰ μὴ αἰσθάνεται γενικὴν τοῦ μηχανισμοῦ του κατάπτωσιν. Ἄνθρωποι εὐτελεῖς ἔλαβον τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους, ἐννοήθησαν ἀπὸ τοὺς ἵππους τῆς ἁμάξης καὶ κατήντησαν ὁ περίγελως τῶν ἐργαλείων αὐτῆς. Ὅταν ὑπὸ τοιούτους ἀνθρώπους δὲν πίπτει ἡ πολιτικὴ ἅμαξα εἰς τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ τάφρους, εἶναι καὶ τοῦτο μέγα κέρδος, τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν εἰς τὸ βάδισμα τῆς πεπατημένης ὁδοῦ. Ἔχει καὶ ἡ συνήθεια τὰ καλὰ αὐτῆς. Καὶ ἂν σωζώμεθα νῦν, σωζόμεθα διότι ὁ ἐμπειρισμὸς τῆς γραφειοκρατικῆς πολιτείας μας δὲν ἔχει τὴν ἰδέαν οὐδὲ τὸ θάρρος νὰ καταστραφῇ. Ὁμοιάζει τὰ ὑποζύγια τῶν μύλων, τῶν ὁποίων καλύπτουν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπιτυγχάνουσιν μέχρι συντελείας στομάχου τὴν αὐτόματον τρόπον τινὰ κίνησίν των.

Τοιαύτη εἶναι ἡ κατάστασις, χωρὶς νὰ λείπουν οἱ παρατηρηταὶ αὐτῆς καὶ χωρὶς οἱ παρατηρηταὶ οὗτοι νὰ ἦναι ὀλίγοι. Εἶναι μεγάλη πλάνη νὰ νομίζωσι τινες, ὅτι ὁ Λαὸς κοιμᾶται ἢ ἀδιαφορεῖ. Καὶ φθάνουν μάλιστα οὗτοι μέχρι τοῦ ἀτόπου συμπεράσματος, ὅτι ἐπειδὴ ἀνέχεται ὁ Λαός, Λαὸς δὲν ὑπάρχει. Ὁ Λαὸς εἶναι ἡ προσωποποίησις τοῦ ἀληθοῦς μεγαλείου ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀνέχεται ὡς μέγας καὶ ἐνεργεῖ ὡς μέγας. Τί σημαίνουν ἐν τῇ μεγάλῃ ἱστορίᾳ τοῦ Λαοῦ τὰ ζωΰφια αὐτὰ τῆς πολιτικῆς, τὰ ὁποῖα πηδοῦν ἐν τῷ τρυβλίῳ αὐτῆς, ὅπως οἱ σκώληκες ἐν τῷ ἀσκῷ τοῦ τυροῦ! Εἶναι τινὲς οἱ ὁποῖοι λέγουν, καὶ ἔχουν δίκαιον, διατὶ νὰ μὴ καθαρισθῇ τὸ τρυβλίον τῆς πολιτείας ἐκ τῶν ρυπαρῶν ζωΰφίων αὐτῆς. Ἀλλ' ἐνῷ πρέπει πρῶτον νὰ ἀποδείξουν, ὅτι δὲν σκέπτονται περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ συστήματος, ὁ Λαὸς ἀκούει τὰς προτάσεις καὶ ζῇ ἐν τῷ τῆς ἀνοχῆς μεγαλείῳ του, τὸ πολὺ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐρωτῶν «ἔχει ὁ λύκος σκαλτσοδέτα;»

Καὶ οὕτω βαδίζουν τὰ πράγματα δεινὰ πασχόντων τῶν προπορευομένων εἰς τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν πατριωτῶν, τῶν ὁποίων ὁ βίος εἶναι βραχὺς καὶ ἡ ὑπομονὴ ὄχι ὅπως τοῦ Λαοῦ ἀνεξάντλητος. Καὶ παρέρχονται οἱ ζωηροὶ τοῦ πατριωτισμοῦ χαρακτῆρες ἐν μέσῳ ἀδιακόπου πικρίας, τὴν ὁποίαν ἡ ὑπομονὴ τοῦ Λαοῦ κατασκευάζει πικροτέραν. Τέλος ἔρχεται καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐνεργείας. Τὸ μεγαλεῖον τῆς ὑπομονῆς διαδέχεται τὸ μεγαλεῖον τῆς δράσεως. Ἀλλοίμονον τότε εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εὑρεθῇ ἐνώπιον τοῦ ρεύματος τοῦ Λαοῦ. Κατέφαγε βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας καὶ πάλιν θέλει καταφάγει. Διότι ὁ Λαὸς συναθροίζει τὰς ἰδέας, ὅπως ὁ λεξικογράφος, ἀλλὰ δὲν ἀκολουθεῖ αὐτάς, ὅπως ὁ σχολαστικός. Τὰς κοπανίζει ἐντὸς ἰγδίου ἰσχυρῶς καὶ παράγει μίαν, εἰς τὸν θρίαμβον τῆς ὁποίας ἐκλέγει τὰ παχύτερα θύματα.

Καταχωρίζομεν κατωτέρω τὸ ἄρθρον τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας ἐκφωνηθέντων ἐν Λῆδς λόγων.

Οἱ λόγοι, οὓς ὁ πρωθυπουργὸς ἐξεφώνησε χθὲς ἐν **Leeds** δὲν θέλουσι διαψεύσει τὰς ζωηρὰς τοῦ κοινοῦ προσδοκίας, αἵτινες εἶχον διεγερθῆ. Ὁ κ. Γλάδστων εἶχε νὰ ἐκπληρώσῃ διπλοῦν τι ἔργον, καὶ ἐξεπλήρωσεν αὐτὸ μετὰ τῆς ἰδαζούσης αὐτῷ δεξιότητος. Παρουσιάσθη ἐν **Leeds** οὐχὶ μόνον ὡς ὁ ἀρχηγὸς ἰσχυρᾶς κυβερνήσεως, εἰς ἣν εἶναι ἀνατεθειμέναι αἱ τύχαι τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' ὡς εὐγνώμων ἀποδέκτης ἐπιζήλου τεκμηρίου τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ. Οὕτω δὲ ἡ περίστασις ἦτο προσωπικὴ καὶ συνάμα πολιτική, καὶ ὁ κ. Γλάδστων ἐπεδείξατο λεπτοτάτην συναίσθησιν τῆς διττῆς ταύτης ὑποχρεώσεως ἐν τοῖς δύο λόγοις, οὓς χθὲς οὗτος ἐξεφώνησε. Τὸ πρῶτον ἔργον αὐτοῦ ἦτο νὰ ἀποτίσῃ φόρον πολιτικῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν **Leeds** καὶ νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ διαμερίσματος ἐκείνου ἧττον ὡς ὁ ἡγέτης κόμματος καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς κυβερνήσεως ἢ ὡς πολιτικὸς φίλος, ἀναγνωρίζων τὰς ὑπηρεσίας, ἃς ἐκεῖνοι παρέσχον εἰς αὐτὸν καὶ ἐγγυώμενος, ὅτι ἤθελε προσπαθήσει νὰ ἀνταμείψῃ αὐτούς. Ἐκπληρώσας τὸ ἔργον τοῦτο μετὰ μοναδικῆς χάριτος καὶ εὐπρεπείας ὁ κ. Γλάδστων ἦτο ἐλεύθερος ἐν τῷ δευτέρῳ αὐτοῦ τῆς ἡμέρας μεγάλῳ λόγῳ, νὰ πραγματευθῇ ἐκεῖνα τὰ κοινὸν ἐνδιαφέρον κεκτημένα ζητήματα, ἅτινα κατ' ἀνάγκην καὶ ἐπιτακτικῶς ὤφειλον νὰ ἑλκύσωσι τὴν προσοχὴν αὐτοῦ, ἐν τοιαύτῃ σπουδαίᾳ εὐκαιρίᾳ. Διὰ τὴν ἔκφρασιν τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ ἐπί τινων ζητημάτων, περὶ ὧν ἡ χώρα μετ' ἀδημονίας εἰσέτι ἀτενίζει εἰς τὸν κ. Γλάδστωνα ὅπως φωτισθῇ, ὀφείλομεν ν' ἀναμένωμεν ἄλλην εὐκαιρίαν. Οὔτε ἡ ἀνεξάντλητος εὐγλωττία τοῦ πρωθυπουργοῦ δύναται νὰ πραγματευθῇ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ περὶ ὅλων τῶν ζητημάτων, τῶν ἀφορώντων εἰς κράτος μέγα. Ἀλλ' οἱ λαμπροὶ καὶ ἀποφασιστικοὶ τοῦ κ. Γλάδστωνος λόγοι δὲν θέλουσιν ἀποβῆ

26=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=26

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη
Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΦΑΝΤΙΝΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ — ΚΑΤΑΠΤΩΣΙΣ

Εἰς τὸν νοῦν τοῦ Ἀγιάννη ἐμβῆκεν ἡ ἰδέα ὅτι κ' ἐδῶ τὸν ἔκλεψαν. Ἡ κοινωνία, τὸ Κράτος, ἐλαττώσαντα τὰ παρ' αὐτοῦ συλλεχθέντα ἐν τοῖς σιδηρείοις δεσμοῖς, τοῦ εἶχον κλέψει τὰ πολλά· τώρα καὶ τὸ ἄτομον τοῦ ἔκλεπτε τὰ ὀλίγα.

Ἡ ἀπόλυσις λοιπὸν δὲν ἦτο καὶ ἀπελευθέρωσις. Ἐξέρχεταί τις ἐκ τοῦ κατέργου, ἀλλ' ὄχι καὶ ἐκ τῆς καταδίκης.

Ταῦτα τὸν εἶχον συμβῆ εἰς τὸ Γράσσον. Εἴδομεν δὲ καὶ πῶς τὸν ὑπεδέχθησαν εἰς τὴν πόλιν Δ...

Γ'.

ΕΞΕΓΕΡΘΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΝΟΥ.

Ἐσήμαινε λοιπὸν τὸ ὡρολόγιον τῆς μητροπόλεως ὥραν δύο τῆς πρωΐας, ὅτε ὁ Γιάννης Ἀγιάννης ἐξύπνησε. Τί τὸν ἐξύπνησεν; ἡ μαλακότης τῆς κλίνης του. Εἶχε σχεδὸν εἴκοσι ἔτη νὰ κοιμηθῇ ἐπὶ κλίνης ὥστε καίτοι ἐπλάγιασεν ἐνδεδυμένος, ἡ ἀνάπαυσις αὕτη, ὡς νεωτάτη εἰς τὸ σῶμά του, τοῦ ἐτάραξε τὸν ὕπνον.

Εἶχε κοιμηθῆ ὑπὲρ τὰς τέσσαρας ὥρας, καὶ δὲν ᾐσθάνετο πλέον κόπωσιν· ἦτον ἄλλως τε συνειθισμένος νὰ μὴ δίδεται εἰς τὴν ἀνάπαυσιν ὥρας πολλάς· Ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶδε πρὸς στιγμὴν περὶ αὐτὸν τὸ σκότος, ἔπειτα τοὺς ἔκλεισεν ἵνα πάλιν κοιμηθῇ.

Ὅταν πολλαὶ καὶ διάφοροι ἐντυπώσεις ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας, καὶ πραγμάτων πληθύς, ἐπασχολῶσι τὸν νοῦν, κοιμᾶται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀφοῦ ἐξυπνήσῃ, ὁ ὕπνος δὲν ἐπανέρχεται. Ὁ Γιάννης Ἀγιάννης δὲν ἠδυνήθη λοιπὸν νὰ κοιμηθῇ πλέον, ἀλλ' ἔμεινε σκεπτόμενος. Διετέλει ἐν στιγμῇ καθ' ἣν αἱ ἰδέαι περίστανται θολεραί. Εἰς τὸν ἐγκέφαλόν του ἐκυματοῦντο φύρδην μίγδην παλαιαὶ καὶ νέαι ἀναμνήσεις, τῶρα μὲν διεσταυρούμεναι συγκεχυμένως, τῶρα δὲ ἀπαλείφουσαι τὰ σχήματα αὐτῶν, ἐξογκούμεναι ὑπερμέτρως, ἔπειτα δ' αἴφνης βυθιζόμεναι ὡς ἐντὸς ὕδατος βορβορώδους καὶ τεταραγμένου. Πολλοὶ τὸν περιεπόλουν διαλογισμοί, εἷς ὅμως ἐξ αὐτῶν ἐπανήρχετο ἀδιακόπως καὶ ἀπέβαλλε τοὺς λοιποὺς ἅπαντας. Τὸν διαλογισμὸν τοῦτον ἀμέσως λέγομεν. — Εἶχε παρατηρήσει τὰ ἀργυρᾶ χ ο υ λ ι α ρ ο π έ ρ ο ν α, ὡς καὶ τὸ μέγα ἐκεῖνο τοῦ ζωμοῦ, ὅταν ἡ κυρὰ Δοξαστὴ τὰ εἶχε θέσει ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Ταῦτα τοῦ κατεβασάνιζον τὸν νοῦν. Ἦσαν ἐκεῖ πλησίον εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων. Καθ' ἣν στιγμὴν διέβαινε τὸν προσεχῆ θάλαμον ἵνα ἔλθῃ ὅπου ἡ κλίνη του, ἡ γραῖα θεράπαινα τὰ ἐτοποθέτει εἰς μικράν τινα θυρίδα, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κλίνης τοῦ ἐπισκόπου. Εἶχε προσέξει καλῶς εἰς ἐκείνην τὴν θυρίδα. Τὴν εἶχεν ἰδῆ δεξιόθεν, ἐρχόμενος ἐκ τοῦ ἑστιατηρίου. Ἦσαν βαρέα, παλαιᾶς κατασκευῆς ἀ σ η μ ι κ ά. Μετὰ τῆς μεγάλης χ ο υ λ ι ά ρ α ς, θὰ ἤξιζον διακόσια φράγκα, τοὐλάχιστον. Τὰ διπλάσια τῶν ὅσα ἠδυνήθη νὰ κερδήσῃ ἐντὸς δεκαεννέα ἐτῶν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι θὰ ἐκέρδαινε περισσότερα, ἂν δὲν τὸν ἔ κ λ ε π τ ε ν ἡ Δ ι ε ύ θ υ ν σ ι ς.

Ὁ νοῦς του διεκυμάνθη ἐπὶ ὥραν ὁλόκληρον ὡς εἰς πέλαγος, μεταξὺ τοῦ ὄχι καὶ τοῦ ναί. Ἤκουσε σημαινομένας ὥρας τρεῖς μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ νέου, ἀνεκάθησεν ἐν τάχει, ἥπλωσε τὰς χεῖρας καὶ ἐζήτησε ψηλαφητὶ τὸν σάκκον του, ὃν εἶχε ρίψει εἰς τὴν γωνίαν τῆς παστάδος, ἔπειτα ἐκρέμασε τοὺς πόδας του, ἐπάτησε χαμαί, καὶ εὑρέθη, σχεδὸν ἀνεπαισθήτως, καθήμενος ἐπὶ τῆς κλίνης του.

Ἔμεινεν ἐπί τινα καιρὸν σύννους ἐν τῇ θέσει ταύτῃ. Ἂν τὸν ἔβλεπέ τις κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, εἰς ἐκείνην τὴν σκοτίαν, μόνον ἔξυπνον ἐντὸς τῆς καθευδούσης ἐκείνης οἰκίας, θὰ ἐφαίνετο ἀπαίσιος. Κύπτει αἰφνιδίως, ἀφαιρεῖ τὰς ἀρβύλας του, καὶ τὰς ἀποθέτει ἡσύχως ἐπὶ τῆς ψάθου, πλησίον τῆς κλίνης, ἐπαναλαμβάνει τὴν προτέραν θέσιν, μένων ἀκίνητος.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς κακεντρεχοῦς ταύτης μελέτης, οἱ διαλογισμοὶ ὧν ἐδώσαμεν νύξιν ἐσάλευον τὸν ἐγκέφαλόν του ἀδιαλείπτως· εἰσήρχοντο, ἐξήρχοντο, ἐπανήρχοντο, ἤσκουν ἐπ' αὐτοῦ ὥς τινα ἀμφιταλάντευσιν· συγχρόνως δὲ τοῦ ἐνεφανίζετο ἐν τῇ διανοίᾳ, ἀγνοοῦντος καὶ αὐτοῦ διατί, ἀλλὰ μετ' ἐπιμονῆς, μετὰ τῆς αὐτομάτου ἐκείνης ἐπιμονῆς τῆς φαντασίας, εἷς τῶν συγκαταδίκων τοῦ κατέργου, Βρακας ὀνομαζόμενος, οὗτινος ἡ περισκελὶς ἐκρατεῖτο ὑφ' ἑνὸς καὶ μόνου ἀναρτῆρος (τ ι ρ ά ν τ ο υ) ἐκ πλεκτοῦ βαμβακίνου νήματος. Τὰ τετραγωνικὰ σχεδιάσματα τοῦ ἀναρτῆρος τούτου ἐπανήρχοντο εἰς τὸν νοῦν του ἀδιαλείπτως.

Διέμενεν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ, καὶ ἴσως θὰ διέμενε μέχρι πρωΐας, ἂν δὲν ἤκουε σημαῖνον τὸ ὡρολόγιον, ἢ τέταρτον τῆς ὥρας, ἢ ἥμισυ. Τὸ κροῦσμα τοῦτο ἐφάνη ὡς ἂν τὸν εἶπε, «καιρός!»

Ἠγέρθη εἰς τοὺς πόδας του, ἐστάθη ἔτι μίαν στιγμὴν ὡς ἀμφιρρέπων καὶ ἠκροάσθη μὴ ἠκούετο ἐντὸς τῆς οἰκίας ψυχή τις ἔξυπνος. Ἐσίγων τὰ πάντα. Ἐπορεύθη τότε ἡσύχοις βήμασι πρὸς τὸ παράθυρον. Ἡ νὺξ δὲν ἦτο πολὺ σκοτεινή· σελήνη· μεγάλα νέφη σοβούμενα ὑπὸ τοῦ ἀέρος, ἔτρεχον ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐκ τούτου, ὁτὲ μὲν ἐσκιάζετο ἡ φύσις, ὁτὲ δὲ διεφωτίζετο· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἐντὸς τῆς οἰκίας διὰ τῶν ὑάλων τοῦ παραθύρου.

Προσελθὼν εἰς τὸ παράθυρον, παρετήρησεν ὅτι δὲν εἶχε σιδηρᾶς κιγκλίδας, καὶ ὅτι ἠνοίγετο πρὸς τὸν κῆπον. Τὸ ἤνοιξεν· ἐπειδὴ ὅμως εἰσώρμησεν εἰς τὸν θάλαμον ψυχρός τις καὶ δριμὺς ἄνεμος, τὸ ἔκλεισε πάλιν ἀμέσως. Εἶδε τὸν κῆπον μετὰ προσοχῆς, δι' ὄμματος μᾶλλον ἐξετάζοντος ἢ θεωμένου. Ὁ κῆπος περιεφράττετο ὑπὸ τοίχου λευκοῦ, ἀρκούντως χαμηλοῦ καὶ

μάταιοι, ἐὰν διὰ ταύτην ὁ λαὸς τοῦ Ἡνωμένου βασιλείου, καὶ ἰδίως ὁ λαὸς τῆς Ἰρλανδίας, πεισθῇ, ὅτι ἡ κυβέρνησις σταθερὰν ἔχει ἀπόφασιν νὰ μὴ παραδώσῃ τὸν νόμον καὶ τὸ κράτος ἐν Ἰρλανδίᾳ ἕρμαιον εἰς ὅ,τι αὐτὸς ὁ κ. Γλάδστων περιέγραψεν ὡς ἐπικράτησιν καθαρᾶς ἀνομίας.

Ὁ ὑπὸ τοῦ κ. Γλάδστωνος ἐκφωνηθεὶς τὴν πρωΐαν λόγος ἦτο ἐν μέρει μὲν προσωπικὸς ἐν μέρει δὲ πολιτικός, καὶ ἴσως τὸ προσωπικὸν τούτου μέρος πρὸ πάντων κέκτηται τὸ μέγιστον ἐνδιαφέρον διά τε τὸ κοινὸν τῆς Leeds καὶ ἀλλαχοῦ. Ὑπῆχέ τι ἐξαιρέτως συγκινητικὸν ἐν τῇ μνείᾳ, ἣν πολιτικὸς ἀνὴρ ἄγων τὴν ἡλικίαν τοῦ κ. Γλάδστωνος ἐποιήσατο περὶ τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν σκοπῶν κόμματος, οὗ τινος εἰσέτι διατελεῖ ὁ ἀναγνωρισμένος καὶ λατρευόμενος ἡγέτης, ἀλλ' ὅπερ ἐν τῇ φυσικῇ τῶν πραγμάτων πορείᾳ ὀφείλει μετ' αὐτοῦ ν' ἀτενίζῃ πρὸς τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν θέλει ἐξαρτᾶσθαι ἀπὸ τῆς ἀρχηγίας ἄλλου τινός. **Mentem mortalia taugunt**, καὶ ἡ τοῦ κ. Γλάδστωνος συγκινητικὴ μνεία περὶ μέλλοντος ἀγνώστου εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες θέλουσιν ἀντικαταστήσει αὐτόν, διήγειρεν αἰσθήματα πολὺ εὐρύτερα καὶ βαθύτερα τῶν κομματικῶν. Ὁ κ. Γλάδστων ὅμως οὐδόλως ἐπεσκέψατο τὴν Leeds ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ ν' ἀνταλλάξῃ καλλιεπεῖς ἀβροφροσύνας πρὸς προσωπικοὺς θαυμαστὰς καὶ πιστοὺς ὀπαδούς. Οἱ φέροντες εὐθύνην πολιτικὴν ἄνδρες ἔχουσι καὶ ἄλλα καθήκοντα νὰ ἐκπληρῶσιν, οὐχὶ δὲ μόνον ν' ἀποτίνωσι χαριέντως φόρον προσωπικῆς καὶ πολιτικῆς εὐγνωμοσύνης. Ὀφείλουσιν ἐνώπιον τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν νὰ ὑπερασπίζωσι τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν διαγωγὴν αὐτῶν, καὶ νὰ χορηγῶσι εἰς αὐτοὺς θάρρος ἢ νὰ ὑποδεικνύωσι κινδύνους, κατὰ τὰς ἑκάστοτε περιστάσεις, ἐν πάσῃ σπουδαίᾳ καὶ κατεπειγούσῃ ὑποθέσει. Ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐκφωνηθέντι τὴν πρωΐαν, ὁ κ. Γλάδστων ἐξελέξατο ὡς θέμα τὸ ζήτημα τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς καχεκτικῆς αὐτῆς καταστάσεως, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ αὐτοῦ λόγῳ κατὰ τὸ συμπόσιον τῆς ἑσπέρας, τὸ ζήτημα τῆς Ἰρλανδίας. Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ ὀνομαζομένου «δικαίου ἐμπορίου» — καί τοι τοῦτο οὐδεμία ὑπάρχει πιθανότης ὅτι θέλει φέρει πλέον τὴν προσωπίδα μετὰ τὴν περιγραφήν, ἣν ἔδωκεν ὁ κ. Γλάδστων περὶ τοῦ πραγματικοῦ αὐτοῦ χαρακτῆρος — ὁ πρωθυπουργὸς ἀπήγγειλεν ἐπικαίρους τινὰς λέξεις περὶ τοῦ ζητήματος τὸ ὁποῖον προώρισται ἴσως νὰ καταστῇ μετ' οὐ πολὺ κατεπεῖγον, ἤτοι περὶ τῆς γαιοκτησίας ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ κ. Γλάδστων, δύο περιστατικὰ συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ δώσωσι τὴν παροῦσαν αὐτοῦ σπουδαιότητα εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο· πρῶτον τὰ διὰ τὴν Ἰρλανδίαν πρόσφατα νομοθετήματα, καὶ δεύτερον ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπικρατοῦσα γεωργικὴ καχεξία. Εὐχάριστον δὲ εἶναι, ὅτι τὰ δύο ταῦτα περιστατικὰ εὐκρινῶς χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ κ. Γλάδστωνος, ὡς καὶ πράγματι εἶναι ἢ ὤφειλον νὰ ἦναι κεχωρισμένα ἐν τῷ νῷ παντὸς λογικοῦ ἀνθρώπου. Δὲν εἶναι δὲ μειονέκτημα, ὡς ὁ κ. **Auberon Herbert** τελευταῖον ὑπέδειξεν, ὅτι τὰ φρονήματα καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ δὲν μεταβάλλονται πάντοτε σὺν τῇ πολιτικῇ αὐτοῦ.

Ἀπεδέξατο καὶ ὑπεστήριξε νομοθετήματα διὰ τὴν Ἰρλανδίαν, τὰ ὁποῖα, ἐὰν αἱ περιστάσεις τῆς χώρας ἐκείνης δὲν ἦσαν ἐξαιρετικαὶ καὶ ἀτυχεῖς, ἤθελεν οὗτος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκ τῶν πρώτων καταδικάζει εἰσέτι κατὰ θεωρίαν. Ἐπειδὴ δὲ παρόμοια περιστατικὰ δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, εἶναι συνεπὴς κατὰ τὴν ἀρίστην τῆς λέξεως ἔννοιαν σταθερῶς ἀρνούμενος νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ φάρμακον, τὸ ὁποῖον δι' ἔλλειψιν ἄλλου κρείττονος, συγκατετέθη νὰ ἐφαρμόσῃ ἐν Ἰρλανδίᾳ. Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὁ κ. Γλάδστων ὁμιλεῖ καθαρότατα. Τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα ἐν Ἀγγλίᾳ εἶναι ἱκανῶς δυσχερές· ἀλλὰ δὲν ἐπηρεάζεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν σκέψεων, αἵτινες ἐφαρμόζονται ἐν Ἰρλανδίᾳ, καὶ ἀρκούμεθα εἰς τὴν τοῦ κ. Γλάδστωνος ἐμφαντικὴν διακήρυξιν, ὅτι ὁ περὶ τῆς ἐν Ἰρλανδίᾳ γαιοκτησίας νόμος ὁ ψηφισθεὶς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον, ἦτο νομοθέτημα ἀφορῶν εἰς μόνην τὴν Ἰρλανδίαν, καὶ αἰτιολογούμενον μόνον ὑπὸ τῶν περιστατικῶν τὰ ὁποῖα εὐτυχῶς δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ ἢ ἐν Σκωτίᾳ· καὶ ὅτι ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τοῦ βασιλείου. Σκληρὸν ἤθελεν εἶναι λεπτομερῶς νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅσα ὁ κ. Γλάδστων εἶπε περὶ τῆς πλάνης τῶν θιασωτῶν τῆς ἀρχῆς τοῦ «δικαίου ἐμπορίου». Ἴσως ἦτο ἐπάναγκες ἐν **Yorkshire**, καὶ ἰδίως ἐν **Leeds** τῇ γείτονι τοῦ **Bradford**, νὰ δώσῃ προσοχήν τινα εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ νὰ ἐκθέσῃ τὴν πλάνην, ἥτις λίαν εὐκόλως σαγηνεύει πάσχουσάν τινα βιομηχανίαν· καὶ ὁ κ. Γλάδστων ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκον τοῦτο μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ εὐχαιρείας καὶ ἱκανότητος. Ἀξιοπερίεργον εἶναι νὰ ἴδωμεν ἐὰν ὁ ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀποδεχθῇ τὴν πρόκλησιν τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ διακηρύξῃ τὰς ἰδέας αὐτοῦ καθαρῶς περὶ ζητήματος, ὅπερ οὐκ ὀλίγα πράγματα παρέσχεν ἤδη εἰς αὐτόν. Ὡς ζήτημα κομματικῆς πολιτικῆς ἡ ὑπόθεσις αὕτη δὲν στερεῖται ἐνδιαφέροντος· ἀλλὰ δύσκολον εἶναι νὰ πιστεύσῃ τις, ὅτι οἱ ὑπεύθυνοι ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως θέλουσι σπουδαίως ἐπιληφθῇ τοῦ ἀπονενοημένου ἔργου τοῦ νὰ πείσωσι τὴν χώραν, ὅτι δύναται αὕτη νὰ ἐπιφέρῃ ζημίας εἰς τοὺς γείτονας αὐτῆς πτωχεύουσα ἡ ἰδία.

Ἐν τῷ κατὰ τὸ συμπόσιον τῆς ἑσπέρας λόγῳ αὐτοῦ ὁ κ. Γλάδστων ἄφθονον εὗρεν ὕλην διὰ τὴν ῥητορείαν αὐτοῦ ἐν μόνῳ τῷ ζητήματι τῆς Ἰρλανδίας. Καὶ ἄλλα ὑπάρχουσι κατεπείγοντα ζητήματα, περὶ ὧν ὁ τόπος ἀσμένως ἤθελε δεχθῆ παρ' αὐτοῦ διδασκαλίαν τινά, ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῆς Ἰρλανδίας ἐξακολουθεῖ δυστυχῶς νὰ ἦναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ ὅλην τὴν προσοχήν, καὶ τὸ ὁποῖον, ὅταν ῥήτωρ κεκτημένος τὴν εὐθύνην καὶ τὸ κῦρος τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀποδυθῇ ἅπαξ εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ, οὐδένα καταλείπει χῶρον διὰ τὴν συζήτησιν οἱασδήποτε ἄλλης ὑποθέσεως. Δυνάμεθα δὲ ἀμέσως νὰ εἴπωμεν, χωρὶς ν' ἀποδυθῶμεν εἰς λεπτομερείας, ὅτι αἱ περὶ τοῦ θλιβεροῦ τούτου ζητήματος διακηρύξεις τοῦ κ. Γλάδστωνος ἦσαν ἐμφαντικαὶ καὶ ἱκανοποιητικαί. Δὲν ὑπῆρχε δὲ χρεία τῆς εὐγλωττίας καὶ τῆς δεινότητος τοῦ πρωθυπουργοῦ πρὸς στηλίτευσιν τοῦ τερατώδους χαρακτῆρος τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν σκοπῶν τῶν νῦν ὁμολογουμένων ὑπὸ τοῦ Πάρνελλ, καθ' ὅσον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὁμιλεῖ διὰ τῆς φωνῆς ὁλοκλήρου τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Σκωτίας ὡς καὶ ὅλων τῶν ἐν Ἰρλανδίᾳ ὑπολειπομένων εἰσέτι λογικῶν καὶ δικαίων ἀνθρώπων. Ἀλλ' οὐδόλως εἶναι δυνατὸν νὰ διαμφισβητηθῇ, ὅτι ἡ Ἰρλανδία διατελεῖ εἰσέτι, ὡς ὁ κ. Γλάδστων ὁμολογεῖ, ἐν μεγάλει κρίσει, καὶ ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως τῆς κρίσεως ταύτης θέλει ἐξαρτᾶσθαι ἡ τύχη πολὺ πλειόνων πραγμάτων ἢ μόνου τοῦ περὶ τῆς ἐν Ἰρλανδίᾳ γαιοκτησίας νόμου. Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Γλάδστωνος δὲν ἐπείσθημεν, ὅτι ἐξήγαγεν οὗτος τὰ ἁρμόζοντα συμπεράσματα ἐκ τῆς ἀποδείξεως αὐτοῦ περὶ τῆς προσφάτου ἀναπτύξεως τῆς εὐπορίας ἐν Ἰρλανδίᾳ. Ὅτι αἱ ἐν ταῖς ἰρλανδικαῖς τραπέζαις καταθέσεις ἀνεβιβάσθησαν ἐντὸς εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ ἑπτὰ εἰς τριάκοντα ἑκατομμύρια λιρῶν, ἀναμφιβόλως εἶναι γεγονὸς αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ λίαν ἐνθαρρυντικόν, ἀλλ' οὐχ ἧττον προκαλεῖ σκέψεις τινὰς οὐχὶ πολὺ κολακευτικάς. Ἄξιον εἶναι τοῦ κόπου νὰ μάθωμεν πρῶτον, πῶς ἡ συσσώρευσις αὕτη τῶν ἀποταμιεύσεων δύναται νὰ συνδιαλλαχθῇ πρὸ τὴν διατυμπανιζομένην καταπίεσιν τῶν ἰρλανδῶν μισθωτῶν ἀπὸ μέρους τῶν γαιοκτημόνων καὶ δεύτερον, ὁποία ὑπῆρξεν ἡ αὔξησις ἐν τῇ τῶν ἀποταμιεύσεων συσσωρεύσει κατὰ τοὺς τελευταίους δέκα καὶ ὀκτὼ μῆνας. Ἐὰν τὸ ποσὸν τῶν ἀποταμιεύσεων ἢ σπουδαῖον αὐτοῦ μέρος ἀντιπροσωπεύει τὰ μισθώματα τὰ καθυστερούμενα ὑπὸ τῶν μισθωτῶν ἐπὶ τῇ προφάσει τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς λιμοκτονίας, τὸ τεκμήριον τοῦτο τῆς ἰρλανδικῆς εὐπορίας σπουδαίως συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν περὶ τιμιότητος καὶ εἰλικρινείας τῶν Ἰρλανδῶν ἰδέαν τοῦ κόσμου. Ἀλλ' εἶναι ἀνωφελὲς ν' ἀποδεικνύῃ τις τὴν εὐπορίαν τῆς Ἰρλανδίας, ἐφ' ὅσον ἡ ἡσυχία αὐτῆς διατελεῖ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Πάρνελλ καὶ τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ. Εὔλογον εἶναι ἀναμφιβόλως νὰ ἀναμένωμεν, ὡς ὁ κ. Γλάδστων συμβουλεύει, ἄχρις οὗ ὁ περὶ γαιοκτησίας νόμος καταστῇ πλέον τι ἢ ἁπλοῦς χάρτης· ἀλλ' ἡ τοῦ ἡνωμένου βασιλείου κοινὴ γνώμη, καί τοι διατεθειμένη νὰ ἀναμένῃ, θέλει πολὺ πλέον αἰσθανθῇ καὶ ἀποδεχθῇ τὴν ἐμφαντικὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ διακήρυξιν, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιψήφισις τοῦ περὶ γαιοκτησίας νόμου «ἐπιβάλλει εἰς τὴν κυβέρνησιν νέας καὶ εἰδικὰς ὑποχρεώσεις σχετικῶς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου καὶ τὴν δημοσίαν εἰρήνην, ἥτις εἶναι ἀναπόσπαστος ἀπὸ τῶν πρώτων τῆς ἐλευθερίας στοιχείων, καὶ ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν ἔθνος εἶναι ἄξιον ἐλευθερίας ἢ ἱκανὸν ν' ἀπολαύῃ αὐτῆς.»

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Τουρκία

Εἰς τοὺς «Καιροὺς» τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κων/πόλεως τῇ 8 Ὀκτωβρ. τὰ ἑξῆς:

«Αἱ περὶ τῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων τῆς Τουρκίας διαπραγματεύσεις ἐγγίζουσιν, ὡς φαίνεται εἰς κρισιμώτατον σημεῖον. Τὸ ὑπόμνημα ὅπερ οἱ τῶν ξένων ὁμολογιούχων ἀντιπρόσωποι ἀπηύθυναν πρὸς τὸν Σερβὲρ πασᾶν, ἀποτελεῖ πράγματι αἴτησιν προσθέτων προσόδων πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐκ τῶν προσόδων τῆς Κύπρου πλεονάσματος καὶ τοῦ τῆς Βουλγαρίας φόρου, ἃς ἡ ἀγγλικὴ καὶ ἡ ῥωσσικὴ κυβέρνησις ἀξιοῦσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν. Θέλει ἡ Τουρκία συγκατατεθῆ εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην καὶ χορηγήσει τοὐλάχιστον τὸ ποσόν, ὅπερ οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι θεωροῦσιν ὡς τὸν ἐλάχιστον ὅρον; Τοῦτο εἶναι τὸ ζήτημα ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διαπραγματεύσεων ἐξαρτᾶται. Μέχρι τοῦδε οἱ ἐν τῇ ἐπιτροπῇ τοῦρκοι ἀντιπρόσωποι ἀμμέσως ὑπεστήριξαν τὴν ἀρχήν, ὅτι ἀδύνατον ἀποβαίνει πᾶσα τροπολογία ἐν τῷ ὑπὸ τῆς Πύλης προταθέντι προγράμματι. Ὅτε λ. χ. ἐζητήθη ὅπως ὁ ἐπὶ τῆς μετάξης φόρος ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἀσήμαντά τινα μέρη, τυχαίως παραλειφθέντα ἐν τῇ συμβάσει τοῦ 1876, ἀντέτειναν οὗτοι ἐντόνως εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην ὡς εἰ προέκειτο περὶ μεγίστων προσόδων, καὶ διεκήρυξαν, ὅτι οὐδεμίαν τοιαύτην παραχώρησιν ἠδύναντο νὰ ποιήσωνται ἄνευ τῆς ῥητῆς τῆς κυβερνήσεως αὐτῶν ἀδείας.

Σχεδὸν βέβαιον εἶναι ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις θέλουσι ματαιωθῇ, καθ' ὅσον οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι φαίνονται σταθερὰν ἔχοντες ἀπόφασιν νὰ μὴ ἀρκεσθῶσιν εἰς τοὺς ἐξ ἐμμέσους φόρους καὶ τὸ πλεόνασμα τῶν προσόδων τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας, αἵτινες εἶναι αἱ μόναι βάσιμοι πρόσοδοι, ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Πύλης μέχρι τοῦδε προταθεισῶν. Ἐνδέχεται ὅμως καὶ τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη νὰ μετέρχωνται ποιάν τινα κατ' ἐπίφασιν δυστροπίαν. Οὐδέτερον τούτων μέχρι τοῦδε ἔδωκε τὴν ὁριστικὴν αὐτοῦ ἀπάντησιν, καὶ εἴτε τὸ ἕτερον ἢ ἀμφότερα ἐνδέχεται κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν νὰ ποιήσωνται παραχωρήσεις «ὅπως ἀποφύγωσι τὴν τῶν διαπραγματεύσεων ῥῆξιν.»

«Συνεπείᾳ τοῦ δεινοῦ χαρακτῆρος, ὃν ἡ χολέρα προσέλαβεν ἐν Μέκκᾳ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας παρεκάλεσε τὴν Πύλην ν' ἀποστείλῃ ἐκεῖσε ἁρμοδίους ἰατρούς. Ὅθεν ὁ Ἀρὶφ βέης, ἀντιπρόεδρος τοῦ ὑγειονομικοῦ συμβουλίου, μετέβη εἰς Μέκκαν, ἔχων πᾶσαν πληρεξουσιότητα, ὅπως λάβῃ οἱασδήποτε μέτρα θεωρήσει ἀναγκαῖα πρὸς περιστολὴν τῆς ἀσθενείας. Ἐξ Ἀλεξανδρείας πρόκειται ὡσαύτως νὰ σταλῶσιν ἰατροὶ εἰς Μέκκαν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Οὐδὲν νέον κροῦσμα χολέρας ἐγένετο ἐν Ἄδεν ἀπὸ τῆς 15/27 Σεπτ.

Ρωσσία

Αὐτοκρατορικὸν οὐκάζιον ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4 ἱσταμένου καὶ ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸν ἐκοινοποιήθη τῇ 8ῃ Ὀκτωβρίου ἐν Πετρουπόλει, διαττάτον τὴν ἔκδοσιν χαρτονομισμάτων τῆς τραπέζης τοῦ κράτους τῶν 5 0/0 μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 100,000,000 ῥουβλίων πρὸς ἀπότισιν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ κράτους τοῦ χρέους τῶν 50,000,000 ῥουβλίων, τοῦ συναφθέντος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν ταμιακῶν ἀναγκῶν. Εἰς τὰ γραμμάτια ταῦτα θέλουσιν ὑπάρχει προσκεκολλημένα τοκομερίδια ἀποφέροντα τόκον 2 1/2 τοῖς ἑκατὸν δι' ἑκάστην ἑξαμηνίαν πληρωτέον τῇ 1ῃ Ἀπριλίου καὶ τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους. Ὁ τόκος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 13ης ἱσταμένου. Τὰ χαρτονομίσματα ἐκδοθήσονται εἰς τὸ κοινὸν ὑπὸ τῆς τραπέζης τοῦ κράτους, τῆς τραπέζης τῆς Πολωνίας, καὶ τῶν διαφόρων πρακτορείων τῶν καταστημάτων τούτων πρὸς 92 1/4. Ἡ ὀνομαστικὴ αὐτῶν ἀξία ἔσται 100 ῥούβλια. Ὡς ἀνηγγέλθη κατ' αὐτὰς διὰ τοῦ τηλεγράφου τὸ δάνειον τοῦτο ἐντελῶς ἐκαλύφθη.

Ἰταλία

Διάφοροι ἰταλικαὶ ἐφημερίδες ἐπιβεβαιοῦσι τὴν πρό τινος διαδοθεῖσαν φήμην, ὅτι ὁ ἐπὶ τοῦ πολέμου ὑπουργὸς τῆς Ἰταλίας προτίθεται ν' ἀναβιβάσῃ τὴν δύναμιν τῆς πρώτης στρατιωτικῆς σειρᾶς ἀπὸ 300,000 εἰς 410,000 ἀνδρῶν.

— Αἱ περὶ ἀνακαλύψεως ὑπονόμου πεπληρωμένης δυναμίτιδος ὑπὸ τὴν τοῦ Μιλάνου καὶ Κώμου ἱπποσιδηροδρομικὴν γραμμήν, διαδοθεῖσαι φῆμαι ἐξηλέγχθησαν δυστυχῶς ἀληθεῖς. Ἀλλ' οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἐγνώσθη ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν αὐτουργὸν τῆς σατανικῆς ταύτης ἀποπείρας ἢ τὸν λόγον, ὅστις παρώρμησεν αὐτὸν εἰς ταύτην.

ΙΑ'.

ΟΙΑ ΡΕΖΕΙ.

εὐϋπερβάτου. Πρὸς τὸ βάθος, ἐπέκεινα τοῦ τοίχου, διέκρινε κορυφὰς δένδρων, κατ' ἴσην ἀπόστασιν πεφυτευμένων, ἐξ οὗ καὶ συνεπέρανεν ὅτι ὁ τοῖχος οὗτος διεχώριζε τὸν κῆπον ἀπό τινος δενδροστοιχίας, ἢ ἀπὸ στενῆς τινος δενδροφύτου ὁδοῦ.

Ταῦτα ἰδών, ἔκαμέ τι σχῆμα δηλωτικὸν ἀποφάσεως, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν κλίνην, ἔλαβε τὸν σάκκον του, τὸν ἤνοιξε, καὶ χώσας ἐντὸς αὐτοῦ τὴν χεῖρα, καὶ ἀνασκαλεύσας ἐξήγαγε πρᾶγμά τι, ὃ ἔθεσεν ἐπὶ τῆς κλίνης· ἐνέβαλεν ἔπειτα τὰς ἀρβύλας του εἰς ἕνα τῶν θυλάκων τοῦ ἐνδύματός του, ἔκλεισε τὸν σάκκον, τὸν ἐφορτώθη εἰς τοὺς ὤμους, ἐφόρεσε τὸ σκιάδιόν του καταβιβάσας αὐτὸ μέχρις ὀφθαλμῶν, ἐζήτησε τὴν ῥάβδον του ψηλαφητί, τὴν ἔφερε καὶ ἔστησεν εἰς μίαν τῶν γωνιῶν τοῦ παραθύρου, καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὴν κλίνην ἔλαβε τολμηρῶς τὸ πρᾶγμα ὃ εἶχεν πρὸ μικροῦ ἀποθέσει ἐπ' αὐτῆς. Τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὡμοίαζε πρὸς πάσσαλον σιδηροῦν, ὀξὺν εἰς τὸ ἓν τῶν ἄκρων του.

Ἐν τῇ σκοτίᾳ, δυσκόλως ἠδύνατό τις νὰ διακρίνῃ πρὸς ποίαν χρῆσιν ἦτο κατειργασμένος οὕτω πως ἐκεῖνος ὁ σίδηρος. Μοχλὸς ἦτο; ῥόπαλον; Ἀλλ' εἰς τὸ φῶς, θὰ ἔβλεπέ τις ἁπλοῦν κηροπήγιον, ἐξ ἐκείνων ἅτινα μεταχειρίζονται οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὰ μεταλλεῖα. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν, ἦγον ἐνίοτε τοὺς καταδίκους τῶν κατέργων νὰ κόπτωσι πέτρας ἐκ τῶν περὶ τὴν Τουλῶνα λόφων, καὶ ὄχι σπανίως εὑρίσκοντο ἐπ' αὐτῶν ἐργαλεῖα χρήσιμα εἰς τὰ λατομεῖα. Τὰ κηροπήγια τῶν μεταλλευτῶν εἶνε ἐκ σιδήρου, καὶ τὸ κάτω ἄκρον των λήγει εἰς αἰχμήν, ἵνα ἐμπήγνυται εἰς τὸν βράχον.

Ἔλαβε λοιπὸν τὸ κηροπήγιον τοῦτο διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός, καὶ συνέχων τὴν ἀναπνοήν, καὶ ἀκροβατῶν ὅσον ἠδύνατο, κατηυθύνθη πρὸς τὸν προσεχῆ θάλαμον, ὅπου, ὡς γνωστόν, ἐκοιμᾶτο ὁ ἐπίσκοπος. Φθάσας εἰς τὴν θύραν του, τὴν εὗρεν ἡμίκλειστον. Ὁ ἐπίσκοπος τὴν εἶχεν ἀφίσει οὕτω πως ἐξ ἀμεριμνησίας.

Ὁ Γιάννης Ἀγιάννης ἔδωσεν ἀκρόασιν. Ἄκρα ἠρεμία.

Προσώθησε τὴν θύραν. Τὴν προσώθησε διὰ τῆς ἄκρας τοῦ δακτύλου του, ἐλαφρῶς, λάθρα ὡς ἡ γαλῆ, θέλουσα νὰ εἰσχωρήσῃ πο[υ].

Ἡ θύρα ἐνέδωσεν ἀταράχως εἰς τὴν ὤθησιν ἀφήσασα εὐρυτέραν δίοδον. Ἐστάθη ὁ Ἀγιάννης πρὸς στιγμήν, ἔπειτα προσώθησε καὶ δεύτερον τὴν θύραν, τώρα τολμηρότερον. Πάλιν ἡ θύρα ἐνέδωσε σιγηλῶς. Ἡ δίοδος τώρα ηὐρύνθη ἀρκούντως, ὥστε νὰ διέλθῃ ἄνθρωπος. Ἀλλὰ πλησίον τῆς θύρας ἔκειτο μικρά τις τράπεζα, σχηματίζουσα μετ' αὐτῆς γωνίαν φράττουσαν τὴν εἴσοδον. Ἀνάγκη ἦτο νὰ εὐρυνθῇ ἔτι πλέον ἡ δίοδος. Πῶς νὰ γίνῃ; Ἀπόφασις· ὁ Ἀγιάννης προσώθησε τὴν θύραν καὶ τρίτον. Ἔτριξε δὲ τότε εἷς τῶν στροφέων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σκότους καὶ τῆς σιωπῆς.

Ἐπτοήθη ὁ Ἀγιάννης. Ὁ τριγμὸς ἐκεῖνος ἤχησεν ἐντὸς τοῦ ὠτίου του φοβερὸς καὶ διάτορος, ὡς ἡ σάλπιγξ τῆς δευτέρας παρουσίας. Τὸν ἐφάνη ὡς εἰ ἔλαβε ζωὴν ἐκεῖνος ὁ στροφεύς, καὶ ὡς εἰ ὑλάκτησεν οἷος κύων, ὅπως ἐξυπνήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, πάντας τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ καθεύδοντας.

Ἔμεινε τρέμων καὶ ἐνῷ ἵστατο ἐπὶ τῆς ἀκμῆς τῶν ποδῶν του, ἐπάτησεν ἐπὶ τῆς πτέρνας των. Ἤκουσε τὰς ἀρτηρίας κτυπώσας εἰς τοὺς κροτάφους του ὡς δύο σφύρας σιδηρουργείου, καὶ τὸν ἐφάνη ὅτι ἡ ἀναπνοὴ ἐξήρχετο ἀπὸ τοῦ στήθους του μετὰ βόμβου ἀέρος διερχομένου διά τινος ἄντρου. Ἐνόμισεν ὅτι ἀδύνατον ἦτο νὰ μὴ ἐκλόνησεν ὁ τρομερὸς κρότος τοῦ στροφέως ἐκείνου ὅλην τὴν οἰκίαν ὡς σεισμός· ὅτι ἡ θύρα, προσωθουμένη ὑπ' αὐτοῦ, ἔβαλε τὰς φωνὰς καὶ ἔκραζεν ἀνθρώπους· ὅτι ὁ γέρων ἠγείρετο ἤδη τῆς κλίνης του· ὅτι αἱ δύο γραῖαι ἔτρεχον ἤδη εἰς βοήθειάν του περιδεεῖς· ὅτι μετ' ὀλίγας στιγμὰς ὅλη ἡ πόλις ἔμελλε νὰ βοηθήσῃ, καὶ ἀθρόα ἡ χωροφυλακὴ νὰ ἐγερθῇ ἐπὶ ποδός. Εἶπε πρὸς στιγμὴν ὅτι τετέλεσται, ἠφανίσθη ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Ἔμεινεν εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην ἀκίνητος, ὡς ἀπολιθωμένος, μὴ τολμῶν οὐδὲ πρὸς τὰ ἔμπρός, οὐδὲ πρὸς τὰ ὀπίσω νὰ κινηθῇ. Διέτρεξαν λεπτά τινα τῆς ὥρας. Ἡ θύρα ἦτον ἤδη ὀρθάνοικτος. Ἔκυψεν ὀλίγον ἵνα παρατηρήσῃ τὰ ἐντὸς τοῦ θαλάμου. Ἔστησε τὴν ἀκοήν. Τίποτε δὲν ἐκινεῖτο· τίποτε καθ' ἅπασαν τὴν οἰκίαν δὲν ἠκούετο. Ὁ τριγμὸς τοῦ στροφέως οὐδένα εἶχεν ἐξυπνήσει.

Καὶ ὁ μὲν πρῶτος οὗτος κίνδυνος παρῆλθεν, ἀλλ' ἐντός του ὑπῆρχεν εἰσέτι φοβερὸς θόρυβος. Οὐχ ἧττον δὲν ὠπισθοδρόμησε. Δὲν εἶχεν ὀπισθοδρομήσει οὐδ' ὅταν ἐνόμισεν ὅτι ἀπώλετο διὰ παντός. Ἐσκέφθη μόνον νὰ τελειώσῃ ὅσον τάχιστα τὴν πρᾶξιν. Προέβη ἓν ἔτι βῆμα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον.

Εἰς τὸν θάλαμον τοῦτον ἐβασίλευεν ἄκρα γαλήνη. Διεκρίνοντο ἀμυδρῶς τῇ δε κἀκεῖσε συγκεχυμένα σχήματα, ἅτινα, εἰς τὸ φῶς μὲν ἦσαν χαρτία ἐρριμένα ἐπὶ τραπέζης, μεγάλα τεύχη ἠνεῳγμένα, ἕτερα βιβλία ἐστοιβασμένα ἐπὶ σκίμποδος, μία καθέδρα πεφορτωμένη φορέματα, εἷς εὐκτήριος σκίμπους· ἀλλ' ἐντὸς τῆς σκιᾶς ἐκείνης ταῦτα πάντα ἐφαίνοντο ὡς κηλῖδες λευκάζουσαι ἐπὶ πραγμάτων ἀμαυρῶν καὶ ἀορίστων. Ὁ Ἀγιάννης προεχώρησε προσέχων μὴ προσκρούσῃ πρός τι ἔπιπλον. Ἤκουε δὲ ἤδη εἰς τὸ βάθος τοῦ θαλάμου τὴν ἥσυχον καὶ ἰσόμαλον τοῦ καθεύδοντος ἐπισκόπου ἀναπνοήν. Αἴφνης ἐστάθη. Εὑρίσκετο πλησίον τῆς κλίνης. Ἔφθασεν ἐκεῖ ταχύτερον ἢ ὡς ἐνόμιζεν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, χθὲς κοινοποιηθείσης, ἀπολύονται ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ πάντες οἱ συμπληρώσαντες ἐν αὐτῷ ἑξάμηνον ὑπηρεσίαν ἐπίστρατοι, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ διαμερίσματι Ἄρτας καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ εὑρισκομένων.

— Ἐπίσης καὶ ἐκ τοῦ ναυτικοῦ ἀπολύονται κατηγορίαι τινὲς τῶν ἐργατῶν θαλάσσης, ἐκ τῶν δυνάμει τοῦ περὶ ἐπιστρατείας νόμου κληθέντων. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς 300.

— Ἐκομίσθησαν ἐνταῦθα ἐκ Παρισίων αἱ ὁμολογίαι τοῦ δανείου τῶν **120,000,000**.

— Τὰ εἰς Παλαμᾶ καὶ Μεσενικόλα ἑδρεύοντα 1 καὶ 4 εὐζωνικὰ τάγματα μετεστάθμευσαν εἰς Φανάρι, ἕνεκα ἐλλείψεως οἰκημάτων. Ἐπίσης τὰ τάγματα τοῦ πυροβολικοῦ 3 καὶ 4 μετεστάθμευσαν ἐκ Λαμίας, τὸ μὲν εἰς Φέρσαλα, τὸ δὲ εἰς Λάρισσαν.

— Οἱ ἐπὶ τῆς γεφύρας τῆς Ἄρτας τοῦρκοι φρουροὶ καθ' ἑκάστην ἐφευρίσκουσιν προφάσεις ὅπως βασανίζωσι τοὺς ἐξερχομένους εἰς τὰ κτήματά των Ἀρτινούς, δικαιολογοῦνται δὲ μὲ τὴν λέξιν γιαγκλὶς (λάθος).

— Πεντακόσιαι οἰκογένειαι ἑλλήνων τῆς ἐπαρχίας Τραπεζοῦντος ἐζήτησαν παρὰ τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως νὰ μεταναστεύσωσιν ἐν Θεσσαλίᾳ, ἂν αὕτη πέμψει ἀτμόπλοιον νὰ τὰς παραλάβῃ.

— Προσεχῶς ἀφικνοῦνται ἐκ Παρισίων ὁ πρεσβευτὴς τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας κ. Μουὺ μετὰ τοῦ υἱοῦ του καὶ τοῦ ἄρτι διορισθέντος τρίτου γραμματέως τῆς γαλλικῆς πρεσβείας. Αὔριον δὲ ἀφικνεῖται ἐκ Κερκύρας ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ, Ραδοβίτς.

— Διευθυντὴς τοῦ ἐν Χαλκίδι στρατολογικοῦ συμβουλίου διωρίσθη ὁ λοχαγὸς [illegible].

— Ὡς ἀκταιωρὸς Πειραιῶς ὡρίσθη ἡ ἐν Βονίτσῃ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν σταθμεύουσα «Κύθνος,» ἥτις ῥυμουλκηθήσεται μέχρι Πειραιῶς ὑπὸ ἀτμοημιολίας.

— Κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον μὲ φορτίον γαιανθράκων. Ἐπίσης ἔφθασε φορτίον σίτου ἐκ Δεδεάγατς ἐκ 54,000 ὀκάδων.

— Τὴν προσεχῆ πέμπτην τελεῖται ἐν τῷ ἐνταῦθα καθολικῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Διονυσίου ὑπὸ τῆς αὐστριακῆς πρεσβείας μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποθανόντος ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρίας βαρώνου Χάϋμερλε.

— Ἤρξατο ἡ κατασκευὴ τῆς ἀπὸ Ἄρτας μέχρι Καλλαρυτῶν ὁδοῦ.

— Ἀπηγορεύθη ἐπισήμως ἡ ἐξαγωγὴ σιτηρῶν ἐκ τοῦ σαντζακίου Ἰωαννίνων, ἐξαιρουμένης τῆς πόλεως Βερατίου.

— Εἰς Λάρνακα τῆς Κύπρου συνεκροτήθη μέγα συλλαλητήριον ἀποφασίσαν νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς ἀνυποφόρου διοικήσεως τοῦ στρατηγοῦ Βίδολλφ. Ἐπίσης συνῆλθον καὶ ἐν Λευκωσίᾳ, Κυρήνῃ καὶ Φαμαγόστῃ.

— Ἐξετασθέντες χθὲς ἐνώπιον τῆς ἐξεταστικῆς τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἀντεισαγγελέων ἐπιτροπῆς οἱ κ.κ. Χαρ. Ν. Νικητόπουλος καὶ Δημ. Θ. Κωλέττης ἐνεκρίθησαν παμψηφεὶ διὰ τὴν θέσιν τοῦ πρωτοδίκου καὶ ἀντεισαγγελέως.

— Ὁ Νομάρχης Πρεβέζης εὑρισκόμενος εἰς Φιλιππιάδαν διέταξε τὸν λοχαγὸν τῆς χωροφυλακῆς Μουσταφάβεην, ἵνα μεταβῇ εἰς ὅλα τὰ χωρία τοῦ ἀποχωρισθέντος διαμερίσματος τῆς Ἄρτας καὶ ἀποστείλῃ τούς τε κατοίκους καὶ τὰ ζῶα αὐτῶν ὅπως ἐργασθῶσι δωρεὰν εἰς τὴν μεταφορὰν ὑλικοῦ καὶ κατασκευὴν πλίνθων πρὸς ἀνέγερσιν τῆς νέας πόλεως Χαμιτιὲ ἐν Φιλιππιάδι μὲ ῥητὴν διαταγήν, ἐὰν τις παρακούσῃ νὰ ἀποσταλῇ παρ' αὐτοῦ δέσμιος· μολονότι οἱ χωρικοὶ ὑπέδειξαν τῷ λοχαγῷ ὅτι τὰ γεννήματά των κινδυνεύουσιν ν' ἀπολεσθῶσιν εἰς τοὺς ἀγρούς των, ἐν τούτοις ἡ ἀγγαρεία ἐξετελέσθη συμφώνως τῇ ἀνωτέρω διαταγῇ.

— Κατὰ τὴν «Ἄρταν» τὴν 8 Σεπτεμβρίου ἀπόσπασμα τοῦ Ὀσμὰν ἐφένδη εἰσελθὸν ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Λέλοβα ἐκτύπησε τὸν ἱερέα καὶ ἐξέβαλε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν εἰκόνων· οἱ χωρικοὶ καθὼς καὶ ὁ ἐπίτροπος τοῦ κ. Ζαρίφη διεμαρτυρήθησαν διὰ τὴν βέβηλον ταύτην πρᾶξιν. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Ἰωαννίνων διέταξε τὸν Φιεμὴ ἐφένδην νὰ προβῇ εἰς ἀνακρίσεις καὶ τιμωρήσῃ τοὺς ἐνόχους.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Μεσολογγίου ὁ κ. Θεόδοτος Γεννάδης.

— Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα» ἡ ὁμὰς τῶν κεφαλαιούχων τῶν ἀναλαβόντων τὸ τελευταῖον δάνειον τῶν 120,000,000 ποιοῦσα χρῆσιν τοῦ διὰ τῆς συμβάσεως παραχωρηθέντος αὐτῇ προνομίου συστάσεως Τραπέζης καὶ ἐκδόσεως τραπεζιτικῶν γραμματίων ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις, συνιστᾷ μετ' οὐ πολὺ ἐν Λαρίσσῃ ἢ Βώλῳ Τράπεζαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας με κεφάλαιον 20,000,000 φράγκων διαιρούμενον εἰς 40,000 μετοχὰς πρὸς φρ. 500 ἑκάστην.

— Προαγγέλλεται ὁ προσεχὴς γάμος τῆς δεσποινίδος **Grévy**, τῆς μονογενοῦς θυγατρὸς τοῦ προέδρου τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας μετὰ τοῦ κ. Δανιὴλ **Wilson**, ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας, καὶ ἑνὸς τῶν ἱκανωτάτων ἐκ τῶν νεωτέρων πολιτικῶν τῆς δημοκρατίας.

— Ἐν τῷ χωρίῳ Διστόμῳ τῆς Λεβαδείας ἐνέσκηψεν ἡ νόσος ὑμενογόνος λαρυγγῖτις, προσβάλλουσα τὰ μικρὰ παιδία. Ἐλήφθησαν τὰ δέοντα μέτρα κατὰ τῆς ἐπιτάσεως τῆς νόσου.

Ὁ ἰατρὸς **Σ. Ροσόλυμος** δέχεται ἐπισκέψεις ἀσθενῶν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 8—10 ὥρας π.μ. Μετὰ τὰς κλασσικὰς σπουδὰς τῆς ἰατρικῆς ἀσχοληθεὶς εἰδικώτερον ἐπὶ τετραετίαν (ἐν Παρισίοις) περὶ τὰ ἀφροδίσια πάθη, δέχεται κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ ἀσθενεῖς πάσχοντας ἐκ τῶν νοσημάτων τούτων.

Ἐξέτασις γυναικῶν πασχουσῶν ἐκ νοσημάτων τῶν γεννητικῶν ὀργάνων γίνεται καθ' ἑκάστην **δωρεάν**, ἀπὸ τῆς 2—4 ὥρας.

Παρὰ τῇ ὁδῷ Πραξιτέλους ἀριθ. 16 ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Λίβερτ, ἄνωθι τοῦ γερμανικοῦ ἀρτοπωλείου καὶ ἀντικρὺ τῶν ἁγίων Θεοδώρων.

ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΙΚΑ ΜΕΣΑ.

Πολὺς ἐγένετο λόγος ἐπ' ἐσχάτων ἕνεκα τῆς ἐνσκηψάσης παρ' ἡμῖν ἐπιδημίας περὶ μέσων ἀπολυμαντικῶν. Θεωροῦμεν ὅθεν καλὸν καὶ ἡμεῖς νὰ μεταβιβάσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν τὰ ἀποτελέσματα ἐκτενοῦς τινὸς ἐργασίας τῶν κ. κ. **Heydenreich** καὶ **Beilstein**, γενομένης πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν διαφόρων ἐν τῷ ἐμπορίῳ εὑρισκομένων ἀπολυμαντικῶν μέσων. Ἐκ τῶν πειραμάτων αὐτῶν ἐξάγεται, ὅτι αἱ οὐσίαι αἱ ὀξύνην ἀντίδρασιν κατέχουσαι, εἶναι αἱ ἐπιφέρουσαι ἀποτελεσματικὴν ἀπολύμανσιν. Ὅπου εἶναι κατορθωτὴ ἡ χρῆσις τοῦ ἠραιωμένου θειϊκοῦ ἢ καὶ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος, ἐκεῖ ἀναμφιβόλως θεωροῦνται ταῦτα ὡς τὰ εὐθηνότερα καὶ ἀποτελεσματικώτερα ἀπολυμαντικὰ μέσα. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ ὀξέα ταῦτα καταστρέφουσι τὰ μέταλλα καὶ τοὺς ἀσβεστολίθους, ἐξ ὧν ἀποτελοῦνται οἱ ὀχετοὶ καὶ οἱ βόθροι, διὰ τοῦτο ἡ χρῆσις αὐτῶν εἶναι περιωρισμένη. Μετὰ τὰ ὀξέα ὅμως ἔρχεται ὡς εὐθηνότερον μέσον πρὸς ἀπολύμανσιν τὸ θειϊκὸν ἀργίλλιον ἢ ἡ θειϊκὴ ἄργιλλος **Aluminium sulphuricum** ἢ **alumina sulphurica**. Δι' ὀλιγοημέρου ἐπιδράσεως τῆς οὐσίας ταύτης ἐπὶ οὐσιῶν πρὸς ἀπολύμανσιν εὑρισκομένων, δύναται ἡ ποσότης τούτου κατὰ 4 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν προστιθεμένη νὰ ἀπολυμάνῃ ἀσφαλέστερον, ἢ ἡ προσθήκη 15 μερῶν θειϊκοῦ σιδήρου ἐπὶ ἑκατὸν τῶν οὐσιῶν. Καὶ εἶναι μὲν ὄντως τὸ θειϊκὸν ἀργίλλιον τοῦ ἐμπορίου προϊὸν σχετικῶς οὐχὶ εὐθηνότερον τοῦ θειϊκοῦ σιδήρου, καθότι εὕρηται καθαρὸν ὡς χρησιμοποιούμενον ἐν τῇ χαρτοποιίᾳ, οὐχ ἧττον καὶ πάλιν ἡ χρῆσις αὐτοῦ εἶναι εὐθηνοτέρα τῆς τοῦ θειϊκοῦ σιδήρου, ὡς λαμβανόμενον εἰς ἀναλογίαν τοῦ ἡμίσεως ἢ τοῦ τρίτου τοῦ ἰσοδυνάμου ποσοῦ τοῦ θειϊκοῦ σιδήρου καὶ στοιχίζον μόνον κατὰ 1 1/4—1 1/2 περιπλέον τούτου. Λίαν κατάλληλος ὅμως εἶναι καὶ ἡ ὅλως ἀγοραία καὶ λίαν εὐθηνή, σπανιώτερον ὅμως ἐν τῷ ἐμπορίῳ εὑρισκομένη, θειϊκὴ ἄργιλλος, **alumina sulphurica cruda**, ἥτις ὡς ἐνέχουσα περίσσειαν ὀξέος συνήθως καθίσταται ἀποτελεσματικωτέρα.

Τὰ ἔξοδα ὅθεν τῆς ἀπολυμάνσεως διὰ θειϊκοῦ ἀργιλλίου δύνανται σπουδαίως νὰ μετριασθῶσι· 1) διὰ τῆς χρήσεως θειϊκοῦ ἀργιλλίου ἀκαθάρτου ἐνέχοντος περίσσειαν ὀξέος καὶ 2) διὰ τῆς χρήσεως μικροτέρων ποσῶν τούτου. Καθότι προστιθέμενον τοῦτο καὶ εἰς μικρὰν ποσότητα, ἤτοι 4 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, ἐξαρκεῖ πρὸς ἐξολόθρευσιν ἁπάντων τῶν μικροοργανισμῶν, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ μᾶλλον ἀνθισταμένου καὶ ἧττον ἐπικινδύνου **Bacilus subtilis**. Καίτοι ὅμως τὸ θειϊκὸν ἀργίλλιον καταστρέφει πάντας τοὺς μικροοργανισμοὺς τούτους, δὲν εἶναι ὅμως καὶ μέσον πρὸς ἀφαίρεσιν τῆς δυσοσμίας σεσηπυιῶν οὐσιῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐνεργεῖ ὁ θειϊκὸς σίδηρος ἀποτελεσματικώτερον. Διὸ ἐκτελέσαντες οἱ ἀνωτέρω κύριοι διάφορα πειράματα πρὸς εὕρεσιν τοῦ καταλλήλου κατὰ τῆς δυσοσμίας μέσου (μὴ ἀρκούντων οὔτε τῶν ὀξέων πρὸς τοῦτο), εὗρον ὡς καταλληλότατον τὸ φαινικὸν ὀξύ. Ἡ οὐσία αὕτη ἀφαιρεῖ ἐξ οὐσιῶν σηπομένων πάραυτα τὴν δυσοσμίαν, ὀφείλεται δὲ τοῦτο πολὺ πιθανὸν εἰς ἕνωσίν τινα ἄοσμον προκύπτουσαν ἐκ τούτου καὶ τινων συστατικῶν τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος ἐν σήψει εὑρισκομένων οὐσιῶν.

Τὸ θειϊκὸν ἀργίλλιον ὅθεν ἐν ἑνώσει μετὰ ποσοῦ ... μόνον μέσον, ὅπως καταστήσῃ ἀβλαβεῖς καὶ ἀόσμους σηπομένας ἢ καὶ ζυμουμένας ζωϊκὰς καὶ φυτικὰς οὐσίας, καὶ νὰ συστηθῇ συγχρόνως αὐτὸ σχετικῶς ὡς τὸ εὐθηνότερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον πρὸς ἀπολύμανσιν μέσον. Εἶναι δὲ ἡ χρῆσις αὕτη τοῦ θειϊκοῦ ἀργιλλίου οὐχὶ καὶ ὅλως νέα, **Gannel** διετήρησε κατὰ τὸ 1840 πτώματα ποιήσας ἐγχύσεις εἰς αὐτὰ ἐκ θειϊκοῦ ἀργιλλίου, **Poussier le Voir v. Tedesco** ἐπρότεινε τὸ θειϊκὸν ἀργίλλιον ὡς ἀπολυμαντικὸν μέσον· **Bird** μετεχειρίσθη τοῦτο πρὸς ἀποκαθάρισιν βρωμεροῦ ὕδατος, καὶ νεωστὶ **Voutelet** συνεβούλευσεν, ὅπως τὰ ἐν τοῖς σφαγείοις ὑπολείμματα ἀποκαθίστανται ἀκίνδυνα διὰ τῆς προσθήκης εἰς αὐτὰ θειϊκοῦ ἀργιλλίου καὶ ἠραιωμένου νιτρικοῦ ἢ θειϊκοῦ ὀξέος. Τέλος ὑπομιμνήσκομεν, ὅτι **Barow** 1874 συνέστησε τὸ θειϊκὸν ἀργίλλιον ὡς ἀντισηπτικὸν μέσον, καὶ ὅτι **Schmartz** ἐφήρμοσε τοῦτο πρὸς καταστροφὴν τῶν βακτηρίων. Διὸ καὶ οἱ ἀνωτέρω κύριοι οἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω θέματος ἐπ' ἐσχάτων ἐργασθέντες δὲν συνιστῶσι τὴν οὐσίαν ταύτην πρὸς ἀπολύμανσιν ὡς νέαν, ἀλλ' ὡς προϊὸν σχετικῶς εὐθηνότερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἄνω σκοποῦ. Διὰ δὲ τὰ συνήθως ἐν τῷ ἐμπορίῳ εὑρισκόμενα ἀσβεστοῦχα ἀπολυμαντικὰ μέσα συνιστῶσιν ὅσον ἔνεστιν ἀποφυγὴν ὡς ὄντα συνήθως λίαν ἀδρανῆ.

Πρὸς τὸν κ. συντάκτην τῆς ἐφημερίδος αἱ «Νέαι Ἰδέαι».

Εἰς Ἀθήνας.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1047 φύλλῳ (ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου ε. ε.) τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος σας, ἐπιστέλλων τις ἐξ Ἀταλάντης ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Εὐθύκριτος ὑβρίζει βαναύσως ἐμὲ καὶ τὸν ἔπαρχον κ. Χατσόπουλον καθαπτόμενος καὶ τοῦ λοχαγοῦ κ. Σαμαρίπα ὡς διοικητοῦ τοῦ μεταβατικοῦ, διαστρέφων τὰ γεγονότα καὶ πλάττων ὅλως ψευδῆ καὶ ἀνύπαρκτα σκοπίμως, ἵνα δυσφημίσῃ ἡμᾶς. Σᾶς παρακαλῶ δυνάμει τοῦ περὶ τύπου νόμου